

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นางวนิดา มณีร์ซอนันต์
วัน เดือน ปีเกิด	๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ อายุ ๖๖ ปี
วุฒิการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ ๗
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ ๑๐๔๗ หมู่ ๑ ชุมชนลำปางขุน ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๑๐๔๗ หมู่ ๑ ชุมชนลำปางขุน ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๙ ๑๖๓๕ ๕๔๘๗

ข้อมูลภูมิปัญญา

- ❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา
ด้านหัตถกรรม (เย็บกระเป๋าคาด)
- ❖ ความรู้ความสามารถ
เย็บกระเป๋าคาด, งานประดิษฐ์จากผ้า, เย็บถุงใส่แก้ว
- ❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ
 ๑. วางจำหน่ายในช่องทางออนไลน์ และภาคท้องถิ่น
 ๒. เย็บกระเป๋าคาดถวายแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
- ❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับการเย็บกระเป๋าคาด
 ๑. จักรเย็บผ้า
 ๒. กรรไกร
 ๓. ด้าย
 ๔. เข็ม
 ๕. ผ้าสี ผ้าลวดลายต่างๆ
 ๖. ผ้าซับใน
 ๗. สายกระเป๋าคาด
 ๘. ซิป
- ❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
ขั้นตอนการเย็บกระเป๋าคาด
 ๑. เตรียมผ้านอก ผ้าซับใน และอุปกรณ์ให้พร้อม
 ๒. ตัดผ้าให้ได้ขนาดที่ต้องการ ขนาดขึ้นอยู่กับกระเป๋าคาดที่ต้องการทำ

๓. เตรียมเย็บกระเป๋าด้วยการแยกส่วน โดยนำผ้าซับในรีดติดกับผ้าตัวนอกที่มีขนาดเดียวกันและเย็บ เช่น ส่วนหน้าของกระเป๋า ฐานกระเป๋า ส่วนข้างและส่วนหลังของกระเป๋า

๔. ประกอบกระเป๋าด้วยจักรเย็บผ้าโดยการเริ่มจากฐานกระเป๋าและขึ้นรอบของทรงกระเป๋า จากนั้นแต่งลวดลายของขอบกระเป๋าด้วยผ้าก๊วย

๕. นำซิปปิดเย็บกับปากกระเป๋า โดยใช้เครื่องจักรอุตสาหกรรม เนื่องจากซิปปิด จะมีความหนาและแข็งจะใช้เครื่องจักรธรรมดาไม่ได้

๖. ตกแต่งกระเป๋าด้วยตุ๊กตา หรือลวดลายตามที่ลูกค้าต้องการ

๕. ตัดสายกระเป๋าให้ได้ตามขนาด และหุ้มสายกระเป๋าด้วยลายผ้าที่ต้องการ

๖. เย็บสายกระเป๋าติดทั้งด้านซ้ายและขวา ให้เป็นลักษณะหูหิ้ว เย็บให้เข้ามุมทั้งสี่ด้าน เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

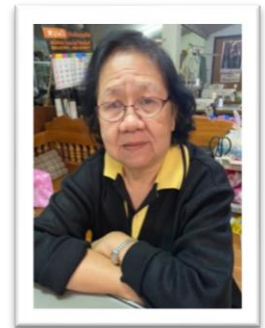
❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

การเย็บงานประดิษฐ์จากผ้าสามารถหารายได้ช่วยครอบครัว รู้สึกผ่อนคลายและไม่คิดอะไรฟุ้งซ่าน ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ งานประดิษฐ์จากผ้าเป็นการเย็บจากการแยกส่วนและนำมาประกอบเป็นชิ้นงาน ทำให้ผู้ผลิตได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลงานที่หลากหลายรูปแบบและสวยงามเป็นที่ต้องการของตลาด

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นางสาวประคอง พริบไหว
วัน เดือน ปีเกิด	๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ อายุ ๗๐ ปี
วุฒิการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ ๖
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ ๓๐ หมู่ ๔ ชุมชนบ้านผาลาด ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๓๐ หมู่ ๔ ชุมชนบ้านผาลาด ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๘ ๑๒๘๗ ๘๐๕๑

ข้อมูลภูมิปัญญา

- ❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา
ด้านหัตถกรรม (เย็บปักถักร้อย)
- ❖ ความรู้ความสามารถ
ถักชุดตุ๊กตา, ถักผ้าเช็ดมือ, เย็บผ้า, ทำดอกไม้ประดิษฐ์, ถักที่รองแก้ว, ถักกล่องกระดาษทิชชู, ทำกระเป๋าจากวัสดุเหลือใช้, ทำเหรียญโปรยทาน
- ❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ
 ๑. ขึ้นทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ทอไหมพรมบ้านผาลาด
 ๒. ได้รับอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนกับผลิตภัณฑ์ถักทอไหมพรม
 ๓. จำหน่ายให้คนที่มารับซื้อตามจำนวนการผลิต
- ❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับการถักชุดตุ๊กตา
 ๑. ไหมพรมสีต่าง ๆ
 ๒. โครเซตต์
 ๓. ตุ๊กตาจำลองรูปคน
- ❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
ขั้นตอนการถักชุดตุ๊กตา
 ๑. ทำเกาะอกโดยใช้โครเซตต์ถักขึ้นต้นด้วยห่วง ๒๔ ห่วง
 ๒. ถักลงไป ๔ แถว และพันจิ้มลงมา ๓ แถว ๒๔ ห่วง
 ๓. ทำกระโปรงโดยเริ่มจากกระบายกระโปรงชั้นแรก เริ่มต้นด้วยพันจิ้ม ๒ ห่วง
 ๔. ชั้นที่ ๒ ของกระโปรง เพิ่มกระบายชัวยาวลงมา พันจิ้มอีก ๓ ห่วง

๕. แต่งปลายกระโปรงด้วยไหมพรมสีที่แตกต่างกัน โดยพันจิ้มรอบตามลูกโซ่ หรือรอบปลายของกระโปรงที่เป็นชั้น ๆ

๖. สูดท้ายสวมชุดไหมพรมที่ถักเสร็จให้ตุ๊กตา เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

การเย็บปักถักร้อยช่วยให้มีความสุขและเกิดความผ่อนคลาย ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา และทำให้มีสมาธิและจิตใจสงบมากขึ้น อีกทั้งการได้ถ่ายทอดวิชาให้ผู้ที่ต้องการเรียนรู้ยังทำให้ผู้สอนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้สร้างพื้นฐานทางอาชีพให้กับผู้อื่นได้

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นางธัญพร ใจมั่น
วัน เดือน ปีเกิด	๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๘ อายุ ๖๗ ปี
วุฒิการศึกษา	-
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ - หมู่ - ชุมชนตลาดเก่า ตำบลกระเปาะใหญ่ อำเภอมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๑๒๕/๑๒๕ หมู่ ๖ ชุมชนจิตต์อารีวิลเลจ ๑ ตำบลพระบาท อำเภอมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๘ ๙๖๔๓ ๑๐๖๐

ข้อมูลภูมิปัญญา

❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา

ด้านหัตถกรรม (การทำกระเป่าสานจากเชือกพลาสติก)

❖ ความรู้ความสามารถ

สานกระเป่า, สานตะกร้า, เพาะต้นไม้

❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ

ทำกระเป่าสาน, ตะกร้าสานจำหน่ายเป็นของชำร่วยในงานมงคล

❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น

วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับการสานกระเป่า

๑. เชือกพลาสติก

๒. กรรไกร

๓. เทปกาว

๔. ตัวหนีบ

๕. สายยาง

❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขั้นตอนการสานกระเป่า

๑. ตัดเชือกพลาสติกเส้นใหญ่เพื่อทำด้านสูงของกระเป่าให้ยาว ๓๗.๕ นิ้ว จำนวน ๗ เส้น

๒. ตัดเชือกพลาสติกเส้นใหญ่เพื่อทำด้านขวางของกระเป่าให้ยาว ๓๑ นิ้ว จำนวน ๑๗ เส้น

๓. ส่วนรอบของกระเป่าตัดเชือกพลาสติกให้ยาว ๓๗.๕ นิ้ว เส้นใหญ่ จำนวน ๑๐ เส้น
เส้นเล็ก จำนวน ๑๒ เส้น

๔. รััดเชือกให้ตรงก่อนทำกระเป่า หากไม่รััดเชือกที่คดงจะทำให้กระเป่าไม่เป็นทรงสวยงาม

๕. สานเชือกทับกันไปมาด้วยการขึ้นฐานและด้านสูงของกระเป่าก่อน จำนวน ๗ เส้น และตามด้วยด้านขวาง จำนวน ๑๗ เส้น ดึงเชือกทั้งสองข้างให้เท่ากัน

๖. นำเทปกาวติดไว้กับตัวฐานกระเป่าที่สานเสร็จแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดการขึ้นตัวกระเป่าเกิดความคลาดเคลื่อน

๗. หลังจากนั้นขึ้นตัวกระเป่า โดยการสานทับกัน นำเชือกพลาสติกเส้นใหญ่ จำนวน ๑๐ เส้นและเส้นเล็ก จำนวน ๑๒ เส้น ที่ตัดไว้มาสานทับกันให้ได้กระเป่าตามลวดลายที่ต้องการ

๘. ทำการเก็บชาย เชือกที่เหลือก็นำมาหนีบเก็บเข้าไปด้านใน ทำทุกเส้นเพื่อความเรียบร้อยและจะทำให้กระเป่าดูหนาขึ้น

๙. ทำหูกกระเป่าให้ได้ความยาว ๑๐ นิ้ว สานเสร็จแล้ว หุ้มด้วยสายยาง หลังจากนั้นนำหูกกระเป่าสอดลงในรูที่เป็นช่องว่างของกระเป่าแล้วร้อยเข้ากับตัวตะกร้าหรือกระเป่าที่สานเป็นลวดลาย แล้วทำการเก็บปลายเส้นให้เรียบร้อย เป็นอันเสร็จขั้นตอน

❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

การสานกระเป่าสามารถทำให้เกิดการสร้างรายได้ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดการใช้ถุงพลาสติก เนื่องจากตะกร้าที่สานจากเส้นพลาสติกสามารถใช้ซ้ำได้มากกว่าถุงพลาสติก อีกทั้งยังสามารถช่วยลดภาวะโลกร้อนได้อีกด้วย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นางดวงใจ กองเขียววงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๕ อายุ ๗๐ ปี
วุฒิการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ ๔
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ ๑๔๔ หมู่ ๘ ชุมชนบ้านหัวทุ่งสามัคคี ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๑๔๔ หมู่ ๘ ชุมชนบ้านหัวทุ่งสามัคคี ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๘ ๒๕๙๓ ๗๗๘๐

ข้อมูลภูมิปัญญา

- ❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา
ด้านหัตถกรรม (การทำบายศรี)
- ❖ ความรู้ความสามารถ
การทำบายศรีในงานต่าง ๆ
- ❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ
-
- ❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น

วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับการทำบายศรี

๑. ใบตอง
๒. ลวดเย็บกระดาษ
๓. กรรไกร
๔. ริบบิ้น
๕. น้ำมันมะกอก
๖. ไม้ปลายแหลม (ขนาดไม้เสียบลูกชิ้น) ประมาณ ๒๐ - ๓๐ อัน
๗. ดอกไม้ (ดอกพุท ดอกดาวเรือง ดอกบานไม่รู้โรย)
๘. สารส้ม

❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขั้นตอนการทำบายศรี

๑. นำใบตองที่ฉีกไว้มาพันเป็นน้วนาง พันไปพร้อมกับดอกพุท ทำไปทีละตัวจนได้ตามจำนวนที่ต้องการและแช่น้ำสารส้มและน้ำมันมะกอก ทิ้งไว้ประมาณ ๕ - ๑๐ นาที

๒. นำใบตองน้วนางทำแพ ๆ ละ ๙ นิ้ว รวมจำนวน ๓๖ ชิ้น และแบบเป็นกรวย จำนวน ๓ ชิ้น สำหรับซ้อนให้กรวยตั้งได้

๓. นำน้วนางมาประกอบ (นุ่งผ้า) ใช้น้วนางมานุ่งผ้าทีละ ๑ ตัว โดยใช้ใบตองที่ฉีกไว้มาพับเข้าหากันให้เป็นรูปนวม นุ่งทีละตัวจนครบ ๙ ตัว

๔. นำริบบิ้นมาพับเป็นยอดของน้วนาง และนำน้วนางที่พันไว้มาประกอบกัน

๕. เมื่อทำน้วนางเสร็จแล้ว ก็ประกอบเป็นบายศรีปากชาม

๖. ตกแต่งด้วยดอกไม้ที่เตรียมไว้ หรือดอกไม้ตามฤดูกาล

๗. ประกอบบายศรีปากชามจนเสร็จแล้วนำไปประกอบพิธีบายศรีสู่ขวัญ

❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

บายศรีเป็นงานฝีมือของภูมิปัญญาไทยที่ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้อยู่ในพิธี คนไทยนิยมใช้บายศรีในพิธีต่าง ๆ อยู่เสมอ ปัจจุบันผู้ที่ทำบายศรีเป็นมีน้อยลงทุกที การสืบทอดไม่สามารถเรียนรู้กันได้อย่างจริงจัง ขึ้นอยู่กับฝีมือและความตั้งใจเรียนรู้ การทำบายศรีช่วยเสริมสร้างและอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของไทยและช่วยเสริมสร้างรายได้ให้กับผู้ทำเป็นอีกด้วย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นางสองเมือง คำเชื่อน
วัน เดือน ปีเกิด	๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐ อายุ ๖๕ ปี
วุฒิการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ ๔
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ ๓๔๑ หมู่ ๑ ชุมชนบ้านกล้วยหลวงพัฒนา ตำบลกล้วยแพะ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๓๔๑ หมู่ ๑ ชุมชนบ้านกล้วยหลวงพัฒนา ตำบลกล้วยแพะ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๙ ๔๕๗๔ ๓๔๖๐

ข้อมูลภูมิปัญญา

- ❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา
ด้านหัตถกรรม (การทอผ้า)
- ❖ ความรู้ความสามารถ
การทอผ้า
- ❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ
 ๑. จัดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนผ้าทอไทลื้อและการเกษตรบ้านกล้วยหลวงพัฒนา
 ๒. เข้าร่วมกับองค์กรเครือข่ายภาคชุมชน ประเภทเครือข่าย “กลุ่มทอผ้าบ้านหลวงพัฒนา”
- ❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับการทอผ้า
 ๑. ฝ้าย
 ๒. ฟันหวี (พีม)
 ๓. กังหัน
 ๔. ไม้ก้ามปู
 ๕. ไม้ตะนัตและไม้แซ่
 ๖. กรง
 ๗. กี่กระตุก
- ❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
ขั้นตอนการทอผ้า
ขั้นตอนที่ ๑ การกรอผ้า
 ๑. การกรอเส้นด้ายหรือการปั่นกรอเส้นด้ายเข้าในหลอด (ท่อพลาสติก) มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ด้ายหลอดเล็กจะใช้สำหรับทอผ้าพื้น ด้ายหลอดใหญ่ให้เป็นด้ายยืน ด้ายหลอดใหญ่หรือด้ายยืนนั้น ช่างจะปั่นกรอทั้งหมด ๗๖ หลอด ใช้ด้าย ๑,๑๒๐ เส้น จะได้ความกว้างของหน้าผ้าเมื่อทำออกมาแล้วประมาณ ๓๙ นิ้วครึ่ง เป็นขนาดมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ ๒ การเดินด้ายยืน หรือคั่นเส้นด้ายยืน

๑. นำหลอดด้ายใหญ่ทั้งหมดไปตั้งบนแผงที่มีขาตั้งหลอดมีความยาวประมาณ ๑๐ เมตร
๒. นำปลายเส้นด้ายทั้งหมดที่ตั้งอยู่บนขาตั้งหลอดมามัดรวมกันแล้วดึงไปมัดกับแคร่เดินเส้นด้าย เดินเส้นด้ายโดยใช้ไม้ปลายแหลมตรึงเส้นด้ายเข้ากับหลักคั่น ทั้งที่ยาวขึ้นและที่ยาวลงจนครบทุกหลัก

๓. เมื่อเดินเส้นด้ายครบแต่ละเที่ยวจะต้องเก็บไขว้เส้นด้ายด้วยการใช้หัวแม่มือเกี่ยวเส้นด้ายแล้วนำไปคล้องกับหลักเก็บไขว้

๔. เดินเส้นด้ายและเก็บไขว้เส้นด้ายสลับกันไปจนครบตามความต้องการ จากนั้นนำเส้นด้ายออกจากเครื่องเดินด้ายแล้วถักเส้นด้ายรวมกัน

๕. เส้นด้ายที่ออกจากหลักเก็บไขว้ สอดเข้าฟันหวีจนครบทุกเส้น โดยใช้ไม้ไผ่แบน ๆ สำหรับคล้องเส้นด้ายเข้ากับฟันหวี

ขั้นตอนที่ ๓ การร้อยฟันหวี หรือการหวีเส้นด้าย

การหวีเส้นด้าย คือ การจัดเรียงเส้นด้ายและตรวจสอบเส้นด้ายไม่ให้ติดกันหรือพันกัน จนยุ่งก่อนที่จะนำเข้าเครื่องทอ โดยนำเส้นด้ายที่เดินครบทุกเส้นมาพันเข้ากับหลักบนม้าก๊อบบี้ตอกสลักม้าก๊อบบี้ให้แน่น จากนั้นช่างร้อยฟันหวีจะทำหน้าที่คัดเส้นด้ายออกทีละเส้น เพื่อให้ด้ายตรงกับช่องฟันหวีแล้วนำเส้นด้ายมาร้อยในไม้ร้อยฟันหวีซึ่งมีลักษณะโค้งงอเหมือนเคียว

ขั้นตอนที่ ๔ การเก็บตะกอ

๑. นำม้วนด้ายที่ได้รับการหริมาแล้ววางบนเครื่องทอผ้า (กิ) โดยวางม้วนด้ายให้เข้ากับสลักของเครื่องทอ

๒. นำปลายเส้นด้ายมารวมกันทุกเส้นแล้วดึงมาผูกกับไม้รองเท้าด้านบนเครื่องทอผ้าให้ตึงแน่นเสมอกันทุกเส้น

๓. ใช้ด้ายสีขาว ๘๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับเก็บตะกอแล้วผูกติดกับไม้ที่ใช้เท้าเหยียบให้เส้นด้ายสามารถขยับขึ้นลงได้ การเก็บตะกอผ้านี้ ช่างจะกลับม้วนด้ายยืนด้านบนขึ้นเพื่อทำการเก็บตะกอด้านล่างก่อนเพราะการเก็บตะกอด้านล่างจะเก็บยากกว่าด้านบน เมื่อเสร็จแล้วจึงจะเก็บด้านบนที่เหลือ

❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

ผ้าถือเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เพราะผ้าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่นอกเหนือจากอาหาร ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ในสังคมเกษตรกรรมตั้งแต่บรรพบุรุษสืบมา ทุกครัวเรือนจะมีการทอผ้าเพื่อใช้สอยภายในครอบครัว และมีการถ่ายทอดและส่งสมกรรมวิธีการทอให้แก่สมาชิกที่เป็นเพศหญิง เพราะการทอผ้าเป็นการศิลปะที่ต้องใช้ทั้งความขยัน ความอดทน ความพยายาม และความประณีตละเอียดอ่อน แม่หรือยายจะเป็นผู้ทำหน้าที่อบรมและถ่ายทอดวิชาการ กรรมวิธี และประสบการณ์ในการทอผ้าให้แก่บุตรสาวหรือหลานสาว จนส่งสมเป็นภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เป็นเสมือนมรดกทางวัฒนธรรม

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล	นายเสนอ ดวงน่าน
วัน เดือน ปีเกิด	๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ อายุ ๗๑ ปี
วุฒิการศึกษา	-
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)	บ้านเลขที่ ๕๒๐ หมู่ ๒ ชุมชนบ้านกล้วยแพะ ตำบลกล้วยแพะ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๕๒๐ หมู่ ๒ ชุมชนบ้านกล้วยแพะ ตำบลกล้วยแพะ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
เบอร์โทรศัพท์	๐๘ ๖๑๘๐ ๗๘๗๖

ข้อมูลภูมิปัญญา

- ❖ ชื่อข้อมูลภูมิปัญญา
ด้านหัตถกรรม (งานแกะสลัก)
- ❖ ความรู้ความสามารถ
งานแกะสลัก, งานปั้น
- ❖ ผลงาน/รางวัลที่ได้รับ
ส่งจำหน่ายที่ตลาดอัมพวา, กาดกองต้า, กาดถนนวัฒนธรรม
- ❖ วัสดุ/วัตถุดิบ/สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการผลิตผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น
วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับแกะสลักมาจากมะพร้าวแห้ง
 ๑. มะพร้าวแห้ง
 ๒. มีด
 ๓. ขี้เลื่อยละเอียด
 ๔. กาว
 ๕. สีฝุ่น
 ๖. กระดาษทรายหน้าแปลน
 ๗. วาร์นิชเคลือบเงา

❖ ขั้นตอนการผลิต/การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขั้นตอนการแกะสลักลิงจากมะพร้าวแห้ง

๑. เลือกมะพร้าวตามขนาดที่จะแกะ เริ่มต้นนำลูกมะพร้าวมาแกะให้ได้ลำตัวของลิง
๒. ขูดเอาเยื่อมะพร้าวส่วนด้านหน้าของลำตัวออก
๓. นำกระดาษทรายหน้าแปลงขัดเยื่อมะพร้าวให้เรียบจนเหลือให้เห็นเป็นกะลามะพร้าวตรงส่วนที่จะทำเป็นตัวลิง
๔. นำขี้เลื่อยและกาวมาผสมกันเพื่อปั้นเป็น แขน ขา และหางของลิง
๕. เมื่อประกอบเข้าเป็นตัวเรียบร้อยแล้ว ให้ใช้สีฝุ่นผสมน้ำเขียนคิ้ว เขียนตา เขียนปากให้สวยงาม
๖. นำวารินขเคลือบเงาเคลือบลงตัวลิงเพื่อให้งานดูสวยงาม ไม่ให้ฝุ่นในเยื่อมะพร้าวกระจาย และช่วยเก็บรายละเอียดของเยื่อมะพร้าวได้เนียนขึ้น

❖ ประโยชน์/คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและของผลงาน

การแกะสลักมะพร้าว สามารถสร้างรายได้แก่ผู้ผลิต ทำให้มะพร้าวแก่ที่ถูกทิ้งมีคุณค่ามากขึ้น เป็นการนำของเหลือใช้มาแปรรูปให้มีประโยชน์และเกิดรายได้ และเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาด้านช่างฝีมือพื้นบ้านเอาไว้ไม่ให้สูญหาย

